

νέν εἰς ὄγκους χρυσοῦ καὶ στίλβουσι καθόσον ὁ ἥλιος ἀνυψοῦται ὀπισθεν αὐτῶν.

*

Μετὰ μικρὸν τὸ ὄχημα ἔστη πρὸ τῆς οἰκίας μου, ἐν ᾗ, ὡς καλῶς ἔννοεῖτε, συνδιελέχθη σπουδαίως καὶ ἐφ' ἱκανὰς ὥρας μετὰ τοῦ ὕπνου.

Κόζ.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

ΑΙ ΑΠΟΚΡΕΩ

Καὶ πάλιν ἐν ταῖς ὁδοῖς. — Οὔτε ζαχαρωτὰ ὡς ἀπὸ τῶν ἐξωστῶν τῆς Ρώμης, οὔτε στραγάλια, ὡς ἀπὸ τῆς ὁδοῦ *Stadium* Σας, ραί εἶται τὸ ἀποκρηάτικον πλῆθος τῶν Παρισινῶν, ἀλλὰ διὰ διαφορῶν ἐκ χαρτίνων ἀγγελιῶν καὶ εἰδοποιήσεων ἀνθοδεσμῶν, ἅς ἐκ τῶν ἐξωστῶν καὶ παραθύρων ἔρριπτον πρὸς εὐχρεστέραν καὶ ἐκτενεστέραν κυκλοφορίαν οἱ διάφοροι τῶν παροδίων καταστημάτων διευθυνταί. Ἐδέχθη καὶ ἐγὼ ἐπὶ τοῦ πύλου μου μίαν τοιαύτην ἀγγέλλουσαν τὴν προσεχῆ ἑναρξιν τῆς ἐκποίησης τῶν κινήτων καὶ ἀκινήτων κειμηλίων τῆς κυρίας *Sárres* *Δαμαλᾶ* ἐν τῷ μεγάρῳ *Drouot*. Διὰ τὴν διανύσασθαι τὸ ἀπὸ τῆς πλατείας τῆς Δημοκρατίας μέχρι τῆς *Madeleine* διάστημα ὁπερ δὲν εἶναι πλέον τῶν 3/4 ὥρας, μοὶ ἐχρημάσθησαν 3 ἀκριβῶς ὥραι, καθ' ἃς οἱ ὄμοί μου εὐρίσκοντο εἰς διηνεκή βάναν, οἱ δὲ πόδες μου εἶχον ἀπαυδήσει ἐνεργούντες τὸ βῆμα σημειωτόν. Οὐδόλως υπερβάλλω τὰ πράγματα σημειῶν ὅτι τὸ ἐν τοῖς μεγάλοις βουλευτάροις κυκλοφοροῦν πλῆθος υπερέβαινε τὰς 600,000. Ἐν τῷ βουλευτάρῳ *Saint Michel* τῷ ἐκπροσωποῦντι τῷ κέντρῳ τῆς Λατινικῆς συνοικίας, τὸ πλῆθος ἦτον ἐπίσης ἀπειρον, ἐπίσης συνωστισμένον, καὶ ἀποτελούμενον ἰδίως ἐκ σπουδαστῶν καὶ κοκοτῶν, τῶν δύο τούτων παραγόντων τῆς εὐθυμίας καὶ τῆς ζωῆς, ἥτις ἐν πάσῃ στιγμῇ χαρακτηρίζει τὸ μέρος τοῦτο τῆς πόλεως. Ἐκεῖ ἀνέπνεες ἔλευ-ερώτερον, ἀλλὰ οὐδεὶς σεβασμὸς οὔτε πρὸς τὸν πύλιν σου ὅσον ὑψηλὸς καὶ ἀν ἦτον, οὔτε πρὸς τὰς διόπτρας σου, οὔτε πρὸς τὴν γενειάδα σου.

Κατὰ τὰς 11 ὥρας τῆς ἑσπέρας τὸ βουλευτάρτον *Saint Michel* ἔδριθε πύλων κατεξεσχισμένον, καὶ ὁμη καιομένων γενειάδων σοὶ ἀνεμίμνησκον τὰς περιπετείας τῶν κομῶν τῶν χωρικῶν ὑπὸ τὸ φῶς τῶν λαμπάδων κατὰ τὴν τελετὴν τοῦ Ἐπιταφίου ἢ τοῦ Πάσχα.

Ἄσματα ἱκανὰ νὰ τρέψωσιν εἰς φυγὴν καὶ αὐτὸν τὸν Βεελζεβούλ, ὠροῦναι ἐνώπιον τῶν ὀπίων αἱ τῶν τίγρεων ἐν τῇ *Σαχάρα* ἦσαν μηδὲν, πᾶν ὅ,τι δύναται ἢ ἀποθῆωσι τῆς τρέλλης νὰ ἐμπνεύσῃ εἰς ἐγκεφάλου εἰκοσαετείς διεγερμένους ὑπὸ τῆς μέθης τῆς ἀπολαύσεως, πάντα ταῦτα σοὶ παρίστανον τὰς Ἀποκρέω ἐν τῷ ἐνδιατητηρίῳ τῶν σπουδαστῶν. Πρὶν προῶ εἰς τὴν ἐκτύλιξιν τῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς κατὰ τὰς νυκτερινὰς ὥρας ἅτινα συσχετίζονται μὲ τὴν περιγραφὴν τῶν ἐν τοῖς διαφόροις δημοσίαις χοροῖς, θεάτροις κλπ. ὀφείλω νὰ συμπληρώσω τὰ τῆς ἡμέρας. Πλὴν τῶν μετρημισμένων, οἵτινες πρὸς ἰδίαν των τέρψιν ἐπελήφθησαν τοῦ εἶδους τούτου τῆς διασκεδάσεως, ἕτερον εἶδος μετρημισμένων ἐπέσυρε τὴν εὐθυμίαν καὶ τοὺς γέλωτας τῶν Παρισινῶν.

*
* *

Ἡ κερδοσκοπία ἥτις ἐν Παρισίοις ἔχει ἀναχθῆ εἰς βαθμὸν ὑψίστης ἐπιστήμης, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἀφίσῃ ἀνεκμεταλλεύτους καὶ τὰς ἡμέρας ταύτας τῆς πανδημοτέρας συροφῆς καὶ περιεργείας. Ἴδου τὰ ὄτα τῶν Παρισινῶν μας ὀρθούμενα εἰς τοὺς ἤχους τοῦ Ἐμβατηρίου τῆς Ἀυδῆ, ὁπερ ὀρχήστρα ἐξ 8 ὀργάνων παιανίζει ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὁδοῦ, καὶ τὰ βλέμματά των στρεφόμενα καὶ προσηλούμενα πρὸς τὸ μέρος ὀπόθεν οἱ μουσικοὶ τόνοι ἀφικνοῦνται. Στιγμαὶ ἑναγωνίου προσδοκίας, καθ' ἃς οὐδεὶς ἀναπνέει, παρέρχονται, καὶ κωμικώτατον σκηνογράφημα παρουσιάζεται πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν θεωμένων. Μέγα ἐπιμηκες καὶ ὑψηλὸν ὄχημα ἀσκεπές, ὑπὸ δύο συρόμενον ἵππων, βραδέως παρελαύνει τὰς ἐδούς. Ἐπ' αὐτῶν τρία γελοιοδεστάτα γιγαντώδη ἀνδρείκελα ὑπενθυμίζοντα τοὺς *Περικλέτους* τῶν μικρῶν παίδων μας, ὧν τὰ δύο τρίτα ἀποτελεῖ ὀγκωδεστάτη ἰλιγρὰ νηπίου κεφαλή μετὰ πηχυαίου στόματος ἐκτελοῦσι διαφόρους στροφὰς ἐπὶ δεξιὰ καὶ ἀριστερά. Ἐν τοῖς εὐρείοις στόμασι των φέρουσι τὴν ἀκραν μακροῦ θηλάστρου ἐκπροσωποῦντα οὐτὼ βρέφη θηλάζοντα. Διαβολικοὶ πάταγοι σαλπίγγων καὶ τυμπάνων σὺν τῇ λοιπῇ ὀρχήστρᾳ περίξ τῶν ἀνδρεικέλων τούτων παρατεταγμένη σὲ ὑποχρεοῖ νὰ εἰσφῆς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπὶ παμμεγίστων κεχρηματισμένων ἀγγελιῶν, αἵτινες ἐπὶ τῶν ὀρχῶν καὶ τῶν ὄμων τῶν μουσικῶν προσκεκολλημένοι, ὡς καὶ ἐπὶ ὑπερμεγέθων σημαίων, εἰδοποιοῦσι τὸ νοῆμον Παρισινὸν κοινὸν ὅτι ἡ ἀθλήστρα *Ρόβερτ* εἰσὶ τὰ μόνον κατὰ τῆς θνησιμότητος τῶν μικρῶν βρεφῶν ὄπλα. Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν *ρεκλαμῶν* τούτων ἐπὶ τοῦ πνεύματος τῶν φύσει ἐπιπολαίων Παρισινῶν εἶναι εὐνόητον. Τὴν ἐπαύριον τὰ γραφεῖα τοῦ καταστήματος, ἐνῷ πωλεῖται τὸ θηλάστρον *Ρόβερτ*, εἰσὶ κατελιγμένα ὑπὸ ἀπειρῶν φιλοσόφων γονέων, οἵτινες ἀναμένουσιν ἐκ τοῦ θηλάστρου τούτου τὴν ὑγίαν καὶ ἀνθρωπότητα ἣν δὲν ἔσχυσε νὰ ὀύσῃ εἰς τὰ μαρμασμώδη τέχνα των τὸ φυσικὸν θηλάστρον εὐρώστου *Νορμανδῆς*. Ἡ *Ρεκλάμα* *Ρόβερτ* παρέρχεται ἕτερος σατανικὸς κρότος τυμπάνου σὲ ἐκκοφαίνει, καὶ τὰ βλέμματά σου ἀκουσίως προσηλοῦνται ἐπὶ ἑτέρας εὐρείας ἀμάξης, ἐφ' ἧς στέγασμα ἀρετὰ ὑψηλὸν ἐπὶ τετραγώνων στυλοδατῶν ἀνοψοῦται. Ἐπὶ τοῦ στεγάσματος λευκὸς ὠραῖος ἵππος πλουσιώτατα ἐσκευασμένος κρατεῖται ὑπὸ δύο Ἀράβων καὶ ἐπιδεικνύεται εἰς τὸ πλῆθος. Τὸ ὄχημα, ἐφ' οὗ ὁ ἵππος οὗτος, σύρεται ὑπὸ τεσσάρων γιγαντιαίων ὄνων, εἶναι δὲ πλῆρες εἰδοποιήσεων, ὧν ὁ σκοπὸς εἶναι ἡ σύστασις εἰς τὸ Παρισινὸν κοινὸν τῶν ἀμμήτων θεραπευτικῶν ἀρετῶν τῶν μεταλλευτικῶν ὑδάτων Ἀδάμ, ἅτινα πλείστους ἐκ φθίσεως, καρκίνου, παραφροσύνης κλπ. πάσχοντας ἐθεράπευσαν, ἐν τῷ Καθατηρίῳ *βεβαίως*. Καὶ τὴν ἰδίαν ἑσπέραν ὑποχονδριακὸς Ἀγγλος ὅστις ἐξή-τλησεν ὅλα τὰ εἰδικὰ κατὰ τῆς δυσκοιλιότητος μέσα, πλὴν τῆς διαίτης, ἀπὸ τῶν καταποτίων τοῦ *Holo-Way* μέχρι τῶν κόκκων τοῦ λίνου, ἀνταλλάσσει ἀντὶ λιρῶν στερινῶν δεκάδα φιαλῶν τοῦ θαυματουργοῦ τούτου ὕδατος, ὁπερ ἐν τῷ *Σηκουάνα* ἀντληθὲν κατέχει τὴν περιέργον ἰδιότητα νὰ σὲ ὠθῆ πρὸς τὸ βίσιμουθον καὶ τὸ κολόμβον, ἔστιν ὅτε δὲ καὶ πρὸς τὴν θεραπευτικὴν τοῦ *Braud* μέθοδον.

Κροινίδης.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

Ἐν Ἀγγλίᾳ ἐνασχολοῦνται ἀπὸ τινος πολὺ μὲ τὸ ζήτημα τῆς φοιτήσεως τῶν μαθητῶν εἰς τὰ δημοτικὰ σχο-

λεία, όπου η εκπαίδευσις είναι δωρεάν. Δὲν ἀρκεῖ μόνον νὰ ὑπάρχουν σχολεῖα, πρέπει συνάμα νὰ ὑπάρχουν καὶ μαθηταί. Γίνεται διὰ τοῦτο ἀκριβὴς στατιστικὴ περὶ τοῦ πόσου μαθητῶν ἐκ τῶν ἐγγεγραμμένων φοιτῶσι τακτικά. Διότι τὴν τακτικὴν φοιτήσιν νομίζουν ὡς πλήρη καρποφόρησιν τῆς συστάσεως σχολείου, Ἐδῶ, δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐρωτησώμεν, ἀρκεῖ νὰ διαβεβαιώσωμεν ὅτι δὲν θὰ ὑπάρχῃ καμμία τοιαύτη στατιστικὴ. Μπορεῖ οἱ διδάσκαλοι νὰ σημειώσουν τὰς ἀπουσίας, ἀλλὰ αἱ σημειώσεις των πιστεύομεν νὰ πετιοῦνται ὡς παληόχαρτα. Καὶ ἐπειδὴ τὰ ἔχομεν καλὰ μὲ τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς Παιδείας, τῷ καθυποβάλλομεν νὰ διοργανώσῃ στατιστικὴν τῆς φοιτήσεως ἢ ἄλλως τῶν ἀπουσιῶν, διότι εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἡ στατιστικὴ θ' ἀποδείξῃ ὀδυνηρὰ ἀποτελέσματα. Ἀλλὰ τὰ ἀποτελέσματα αὐτὰ ἀκριβῶς θὰ μᾶς ἀναγκάσουν νὰ μεταρρυθμίσωμεν τὴν δημοτικὴν σχολήν, φέροντες αὐτὴν εἰς ἄρμονίαν μὲ τὸ τέκνον τοῦ μεσημβρινοῦ ἡλίου, τὸν μικρὸν Ἑλληναῖ μᾶς, τὸν τόσον ἐπιρρεπῆ — καὶ πολὺ δικαίως — εἰς τὸν στρεφῶνα τὸν δραπέτη, κανόνι, κλπ.

Ἐπάρχει καὶ κάτι ἄλλο ἐν Ἀγγλίᾳ, σχετικὸν μὲ τὰ σχολεῖα. Διότι ἐκεῖ οἱ μεγαλειότεροι πολιτικοί, ὡς ὁ Φόρστερ, ὁ Γκόσεν, ὁ Λόου, τῆς φιλελευθέρας ἡμέρας σχολῆς, ἔκαμαν τὰ πολιτικά των κεφάλαια ἐκ τοῦ ζητήματος τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως, ἀπὸ τὸ 1875 κ' ἐδῶ. Εἴμεθα τότε ἐν Λονδίῳ ὅταν ἐβλέπομεν τὰς φλογερὰς τοιχοκολλήσεις διὰ τὸ ζήτημα αὐτό. Ἐνταῦθα, τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας θεωρεῖται τὸ προστυχώτερον ὑπουργεῖον καὶ ὁ δυστυχὴς Λομβάρδος ἔχει ὅλους τοὺς Ζακυνθίους τοῦ οἴτινες δις τοῦλάχιστον τῆς ἡμέρας τῷ ὑπενθυμίζουν: Ἀφέντη, πῶς καταδέχθηκες τέτοιο ὑπουργεῖο!

Ἐπάρχει λοιπὸν νόμος ἐν Ἀγγλίᾳ, ὅτι παιδιὰ κάτω τῶν δέκα ἐτῶν δὲν δύνανται νὰ δουλεύουν ἐπὶ μισθῷ τὸ ὁποῖον θὰ πῆ ὅτι πρέπει νὰ πηγαίνουν εἰς τὸ σχολεῖον· ἀλλὰ καὶ εἰς δεκατετρατῆ ἀκόμη εἶναι ἀπηγορευμένη ἢ ἐπὶ μισθῷ ἐργασία, ἂν δὲν εἶναι ἀποδεδειγμένον ὅτι πέρασαν ἀπὸ τὸ σχολεῖον.

Τί λέγουν οἱ νομοθέται μᾶς; Δὲν μποροῦν νὰ συγκαταβούν μέχρι τοιοῦτων νόμων ἐθνικῆς διαιτητικῆς;

Τί ἀντίθετα ἀποτελέσματα ἔχουν οἱ διωγμοὶ καὶ αἱ φυλακίσεις!

Τὸ ὄνομα τοῦ πρίγκιπος Ναπολεόντος σχεδὸν πουθενὰ δὲν ἀνεφέρετο προτοῦ συλληφθῆ.

Καὶ τῶρα ὁ Φιγαρῶ λογαριάζει ὅτι αἱ 67 ἡμερησῖαι παρισναῖ ἐφημερίδες το ἀναφέρουσι τὸ ὀλιγώτερον 50 φορές καθ' ἑκάστην, αἱ δὲ τῶν ἐπαρχιῶν 434 ἐφημερίδες τὸ ὀλιγώτερον 30 φορές.

Μόνον λοιπὸν ἐν Παρισίοις ἐπὶ εἰκοσιδύῳ ἡμέρας τὸ ὄνομα τοῦ πρίγκιπος ἐμνημονεύθη 125,780 φορές.

Ἐχρησιάσθησαν πρὸς τοῦτο, 1,006,240 τυπογραφικὰ στοιχεῖα, κοστίσαντα 7,042 φρ. 17 ἑκατοστά!

Ὁ τελευταῖος ἀποκρηάτικος χορὸς τῆς αὐτοκρατορικῆς αὐλῆς τῆς Βιέννης ἐφωτίσθη ἐκ πεντακοσίων ἡλεκτρικῶν λαμπῶν τοῦ Ἐδίσων. Ἡ ἀντανάλασις τοῦ φωτὸς ἐπὶ τῶν χρυστάλλων τῶ πολυελαίων διέχυνεν ἄρρητον μαγείαν, ὅφ' ἧς ἐκυριεύθησαν καὶ αἱ Αὐτῶν μεγαλειότητες, ἐκφρασασαί τὴν εὐαρέσκειάν των.

Τί λέγει ἡ ἡμετέρα Μεγαλειότης; Ἀπὸ πότε ἐπὶ τέλους

θ' ὀρχίσουν τ' ἀνάκτορα ἐπὶ Γεωργίου νὰ ἔχουν ἡλεκτρισμόν εἰς τὸ φῶς των!

Ρακοςυλλέκτης.

ΑΝΘΥΛΛΙΑ

Εἰς τὸ χωρίον.

- Τήκ, τάκ!
- Ποῖος εἶναι;
- Ἐγώ.
- Ποῖος εἶσαι σύ;
- Ἡ ἰδέα.
- Πόθεν ἔρχεσαι;
- Ἐκ Παρισίων.
- Ἀλλ' ἐδῶ κατοικοῦν ἄνθρωποι τοῦ χωρίου, δὲν ἔχομεν τόπον διὰ σέ.
- Μὰ...
- Πῶς; ἐπιμένεις, θαρρῶ;
- Μὰ ζεύρω κ' ἐγώ...
- Γιάννη, πάρε τὸ δικράνι καὶ δός την μὲ νὰ πᾶ σὴν εὐχὴ τοῦ Θεοῦ.

Εἰς Ἀθήνας

- Τρίγκ, τρίγκ.
- Ὁ ὑπρέτης. — Εἶναι μία Κυρία καὶ θέλει νὰ ὀμιλήσῃ τὸν Κύριον.
- Σὲ εἶπα τ' ὄνομά της;
- Ὀνομάζεται Ἰδέα. Εἶναι ξένη, νομίζω, διότι ὀμιλεῖ δυσκόλως τὴν ἑλληνικὴν.
- Πόθεν εἶναι;
- Δὲν ἤξεύρω νὰ σᾶς εἶπω.
- Φέρε μου ὀργήγωνα τὸ φόρεμά μου, βάλε ξύλα εἰς τὴν ἐστίαν καὶ εἶπέ την νὰ ὀρίσῃ.

Μαρτενγκῶ

Τὸ ἀρωματικώτερον

Τ Σ Α Ι

μόνον εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Παρεπιστημίου

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ Η «ΥΓΕΙΑ»

Νικολάου Α. Βασιλειάδου

δύνασθε νὰ τὸ εὕρητε, κομισθὲν ἐσχάτως ἐκ Ρωσσίας εἰς πακέτα καὶ πωλούμενον ὄχι ἀκριβά.

Τὸ ἀρώμα του μεθύει — Ἡ θερμὴ του εἶναι ὕλη ὑγεία.

ΠΡΙΟΝΕΣ, ΤΟΡΝΟΙ, ΕΥΛΟΓΓΡΙΚΑΙ, ΜΗΧΑΝΑΙ ΤΡΥΠΗΜΑΤΟΣ,

ΑΤΜΟΚΙΝΗΤΑ

Α. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

παρὰ τῷ σιδηροδρομικῷ σταθμῷ

Σχίσσιμον καὶ κατέργασις παντὸς εἶδους ξυλείας δι' ἀμαξοποιούς, καθεκλοποιούς, ἐπιπλοποιούς, ἐργολάβους οἰκοδομῶν, κικλιδὲς ἔτοιμοι κλπ. κλπ.